

Неколико речи о филму „Сећање на Бошка Петровића”

Документарни филм Филипа Марковиновића „Сећање на Бошка Петровића” снимљен је током јесени 2022. године у продукцији Музеја Војводине, а за потребе изложбе „Скице за велика дела: Бошко Петровић”. Током трајања ове изложбе могао је да се погледа сваког дана у малој изложбеној сали Музеја Војводине у Дунавској 35, а премијеру је филм имао 9. марта 2023. године у Кино сали некадашњег Музеја социјалистичке револуције у Дунавској 37 у Новом Саду.

Документарац „Сећање на Бошка Петровића” настао је тако што смо ја –Драгана Гарић Јовичић, ауторка изложбе „Скице за велика дела: Бошко Петровић”, и редитељ Филип Марковиновић кренули су у потрагу за више информација о графичкој мапи коју је Бошко Петровић израдио и одштампао у периоду од 1941. до 1945. године. Ако узмемо у обзир да су то страшне ратне године за цео свет, онда је тај стваралачки акт деветнаестогодишњег уметника заиста херојски чин. Ова мапа је требала да буде предлог за прави тродимензионални споменик који Петровић назива „Споменик ропства”. То грандиозно скулпторско остварење требало је да пренесе дубоко антиратну и антифашистичку поруку. О томе сведочи и текст самог Петровића, који је проглас и саставни део ове мапе.

Графичка мапа „Споменик ропства”, налази се у Збирци савремене уметности Музеја Војводине, коју водим као кустоскиња, тако да сам одавно желела да сазнам нешто више о њој. Отуда сам редитеља Филипа Марковиновића упознала са проблематиком и непознаницама у вези исте. Он је такође увидео величину и значај овог уметничког остварења, те смо скупа покушали да сазнамо још неке податке – на пример локацију где је Петровић желео да се његова антиратна скулптура налази. Нажалост, о томе нисмо успели ништа да сазнамо јер генерације Петровићевих ратних другова више нема међу живима, а ћерки и студентима није причао ништа о томе. Када смо уметниковој ћерки Вишњи Петровић испричали за чим трагамо, она је у очевом атељеу пронашла један примерак те мапе и то је све. Примерак мапе који чувамо у Музеју Војводине је поклатио пријатељ Бошка Петровића, новосадски сликар Милан Керац.

Иако, нажалост, око графичке мапе за „Споменик ропства” лебди гомила питања на које немамо одговор, у разговору са уметниковом породицом, колегама и пријатељима открили смо мноштво драгоцених запажања, сећања и анегдота о животу и раду овог уметника. Отуда верујем да овај документарнац непретенциозног назива поседује велику вредност за наредне генерације како уметника и историчара уметности, тако и хроничаре града јер је драгоцен сведочења људи у годинама отргао од заборава и могућности да их само понесу у гробове.

Драгана Гарић Јовичић
виша кустоскиња
историчарка уметности

